

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 1296/2022
29.11.2022. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Мирољуба Томића, Татјане Вуковић, Милене Рашић и Бојане Пауновић, чланова већа, са саветником Весном Веселиновић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због продуженог кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 4. у вези става 1. у вези члана 33. и члана 61. Кривичног законика и др., одлучујући о захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Ктз 1300/2022 од 15.11.2022. године, поднетом против правноснажног решења Апелационог суда у Београду, Посебно одељење за организовани криминал Кж-По1-Пои 9/21 од 07.10.2022. године, у седници већа одржаној дана 29.11.2022. године, већином гласова је донео

ПРЕСУДУ

УСВАЈА СЕ као основан захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Ктз 1300/22 од 15.11.2022. године и утврђује да је ставом I изреке правноснажног решења Апелационог суда у Београду, Посебно одељење за организовани криминал Кж-По1-Пои 9/21 од 07.10.2022. године, у делу који се односи на путничко моторно возило марке „...“ модел „...“, учињена повреда закона из члана 441. став 3. Законика о кривичном поступку у вези члана 3. став 1. тачка 4) и тачка 8) Закона о одузимању имовине проистекле из кривичног дела, у корист окривљеног АА.

Образложење

Решењем Вишег суда у Београду, Посебно одељење за организовани криминал Пои.По1. 3/20 од 02.04.2022. године усвојен је захтев Тужиоца за организовани криминал за привремено одузимање имовине ОИК 21/19 од 22.09.2020. године, па је ставом првим изреке одлучено да се од власника имовине, окривљеног АА, привремено одузме имовина проистекла из кривичног дела, а између осталог и путничко моторно возило марке „...“ модел „...“, црне боје, регистарских ознака ..., број шасије ..., година производње 2017.

Решењем Апелационог суда у Београду, Посебно одељење за организовани криминал Кж-По1-Пои 9/21 од 07.10.2022. године, у ставу I изреке, делимично је уважена жалба браниоца окривљеног АА, па је првостепено решење преиначено тако што је одбијен захтев Тужиоца за организовани криминал ОИК 21/19 од 22.09.2020. године да се од окривљеног АА одузме, између осталог и, путничко моторно возило марке „...“, модел „...“, црне боје, регистарских ознака ..., број шасије ..., година производње 2017, док су, жалба браниоца окривљеног, у преосталом делу и жалба

пуномоћника трећег лица ББ, одбијене као неосноване. Истим решењем у ставу II изреке одбачена је као недозвољена жалба пуномоћника ВВ.

Против наведеног другостепеног решења, у делу који се односи на путничко моторно возило марке „...“, ближе описано у изреци, Републички јавни тужилац је поднео захтев за заштиту законитости Ктз 1300/22 од 15.11.2022. године, због повреде закона из члана 439. тачка 2) ЗКП, у вези члана 3. став 1. тачка 4) и тачка 8) Закона о одузимању имовине проистекле из кривичног дела, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев и на основу члана 492. став 1. тачка 3) ЗКП, утврди да је побијаним решењем, повређен закон у корист окривљеног АА.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца браниоцу окривљеног, адвокату Урошу Андрејићу, сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП, па је у седници већа, коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештења Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета са правноснажним решењем против којег је поднет захтев, те је након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца је основан.

Основано Републички јавни тужилац у захтеву за заштиту законитости указује да је побијаним решењем Апелационог суда у Београду, Посебно одељење за организовани криминал, учињена повреда закона из члана 441. став 3. ЗКП (иако је опредељује као повреду закона из члана 439. тачка 2) ЗКП), у вези члана 3. става 1. тачка 4) и тачка 8) Закона о одузимању имовине проистакле из кривичног дела, у корист окривљеног и то у делу који се односи на путничко моторно возило марке „...“.

Из списка предмета произлази да су првостепеним решењем од окривљеног АА, као власника имовине, поред осталог, привремено одузета путничка возила марке „...“ и марке „...“, као и мотоцикл марке „...“, ближе описани у ставу I изреке решења, са образложењем да је на основу изведених доказа, поред осталог и транскрипата аудио записа пресретнутих разговора, утврђено да је стварни власник означених моторних возила и мотоцикла, окривљени АА.

Апелациони суд у Београду, Посебно одељење за организовани криминал је побијаним другостепеним решењем делимично уважио жалбу браниоца окривљеног АА, па је преиначио првостепено решење тако што је одбио захтев Тужиоца за организовани криминал, да се од окривљеног привремено одузму означена моторна возила и мотоцикл и као разлоге за закључак о неоснованости захтева у том делу, навео да из списка предмета не произлази да је окривљени АА власник те имовине, а да чињеница да су се иста у моменту одузимања налазила код окривљеног не представља основ за њено одузимање, нити указује да је окривљени власник те имовине. По налажењу другостепеног суда, а с обзиром на стање у списима предмета (возило марке „...“ регистровано је на име ГГ, која је платила порез на употребу моторног возила као и све што је потребно за његову регистрацију) и чињеницу да је познато ко је према писаној документацији власник имовине – путничких возила и мотоцикла, било је места да се захтев за одузимање усмери на та трећа лица, када би се у поступку пред

судом утврђивало да ли су наведена лица само формални власници, а окривљени фактички власник имовине. Како у току поступка није на несумњив начин утврђено да је окривљени власник ствари, то су, према ставу другостепеног суда, били испуњени услови да се захтев Тужиоца за организовани криминал у том делу одбије.

По налажењу Врховног касационог суда, погрешан је став другостепеног суда да окривљени АА није власник путничког моторног возила марке „...“, ближе описаног у изреци побијаног решења само из разлога што у регистру путничких моторних возила није уписан као његов власник.

Одредбом члана 3. став 1. тачка 2) Закона о одузимању имовине проистекле из кривичног дела, прописано је да се „имовином проистеклом из кривичног дела“, сматра имовина власника која је у очигледној несразмери са његовим законитим приходима.

Чланом 3. став 1. тачка 4) Закона о одузимању имовине проистекле из кривичног дела прописано је да се „власником“ сматра окривљени, окривљени сарадник, оставилац, правни следбеник или треће лице.

Одредбом члана 3. став 1. тачка 8) Закона о одузимању имовине проистекле из кривичног дела прописано је да се „трећим лицем“, сматра физичко или правно лице на које је пренета имовина проистекла из кривичног дела.

Чланом 38. став 3. Закона о одузимању имовине проистекле из кривичног дела одређено је да захтев за трајно одузимање имовине поднет против трећег лица, треба да садржи и доказе да је имовина проистекла из кривичног дела пренета у циљу осујећења одузимања. Ова одредба примењује се и у поступку за привремено одузимање имовине проистекле из кривичног дела.

Одредбом члана 34. став 1. Закона о основама својинскоправних односа предвиђено је да се на основу правног посла, право својине на покретној ствари стиче предајом те ствари у државину стицаоца, а према ставу 2. истог члана, предаја покретне ствари сматра се извршеном и предајом исправе на основу које стицалац може располагати том ствари, као и уручењем неког дела ствари издвајањем или другим означавањем ствари које значи предају ствари. Чланом 34. став 3. истог закона, прописано је да када се покретна ствар налази у државини стицаоца по неком правном основу, он стиче право својине на њу у тренутку закључења правног посла са власником ствари на основу кога се стиче право својине.

Из списка предмета – транскрипата аудио записа пресретнутих разговора, које је окривљени АА водио са НН лицима, произлази да је он купио путничко моторно возило марке „...“, што је потврђено исказом сведока ДД, који је изјавио да је исто продао АА, који му је, на име цене, дао друго возило („...“црне боје), уз доплату од 40.000 евра. С тим у вези, сведок ГГ, је објаснила да је наведено возило регистровано на њено име, јер је то замолио њен сестрић, ДД, који је тај аутомобил увезао, као и да је на његов захтев код јавног бележника дала овлашћење АА да истим управља.

Дакле, у току поступка на основу транскрипата аудио записа и исказа сведока ДД и ГГ, доказано је постојање правног посла – усменог уговора о купопродаји предметног возила закљученог између сведока ДД, као продавца и окривљеног АА као купца, на основу ког правног посла је извршена исплата купопродајне цене и предаја возила и докумената у државину окривљеног, а што је утврђено из потврде о привременом одузимању предмета -возила, кључева и саобраћајне дозволе од окривљеног.

Према томе, код постојања усменог уговора о купопродаји предметног возила, као правног основа за стицање права својине на покретној ствари и код чињенице да је извршена предаја ствари, као начин стицања права својине на покретној ствари, у смислу цитираних одредби Закона о основама својинскоправних односа, Врховни касациони суд налази да је окривљени АА стекао право својине на путничком моторном возилу марке „...“, односно да је његов власник, без обзира на чињеницу што у регистру путничких моторних возила није уписан као власник истог.

При том, Врховни касациони суд указује да, регистрација није начин стицања права својине на возилу, али је право својине претпоставка за његову регистрацију. У ситуацији када је окривљени стекао право својине на наведеном возилу, како је то претходно описано, у конкретном случају је оспорена претпоставка да је сведок ГГ (лице на које је возило регистровано), стварни власник тог моторног возила.

Поред изнетог, према стању у списима предмета, на ГГ није ни извршен пренос права својине на наведено возило у циљу осујећења одузимања, тако да се она, по оцени овога суда, не може сматрати трећим лицем у смислу члана 3. став 1. тачка 8) Закона о одузимању имовине проистекле из кривичног дела, на које би, у конкретном случају, могао бити усмерен захтев јавног тужиоца за привремено одузимање имовине.

Погрешним правним ставом по питању власништва на предметном путничком моторном возилу, другостепени суд је побијаним решењем, учинио повреду закона из члана 441. став 3. у вези члана 3. став 1. тачка 4) и тачка 8) Закона о одузимању имовине проистекле из кривичног дела, у корист окривљеног АА.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је усвојио као основан захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца, те је, како је захтев поднет на штету окривљеног, на основу члана 492. став 1. тачка 3) и члана 493. ЗКП, утврдио да је побијаним правноснажним решењем Апелационог суда у Београду, Посебно одељење за организовани криминал Кж-По1-Пои 9/21 од 07.10.2022. године учињена повреда закона у корист окривљеног, при том не дирајући у правноснажност наведене одлуке.

Записничар-саветник
Весна Веселиновић,с.р.

Председник већа-судија
Бата Цветковић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић